

Ungentum Pharelis

Siebenbürgen

När jag kyrkan lämnar
Har mitt sinne redan glömt
Prästens visa ord
Tycks vara något som jag drömt

Genom nattens skuggor
Flyger jag mot kullar blå
Högt på bergets topp
Ser jag den Onde ensam stå

I bolmörtsrus genom nattens timma
Ty en ed är svuren
Över djupa skogar
Av vinden är jag buren

Hans kropp är kall och fjällig
Och han tar mig i sin famn
Ni kallar honom Djävulen
Men han har många namn

Med kluven tunga viskar han
Om guld som skall bli mitt
I gengäld svingar jag det svärd
Som han i elden smitt